

D A N S K R E T S P O L I T I S K F O R E N I N G

HØRINGSUDTALELSE

den 2. august 2006

fra

Dansk Retspolitisk Forening

Vedr.

Høringssvar vedrørende EU-Kommissionens grønbog om uskyldsformodningen (KOM(2006)174 endelig)

Dansk Retspolitisk Forening (DRF) har efter omstændighederne ingen indvendinger imod det i justitsministeriets grundnotat fremsendt den 20. juni 2006 under pkt. 8. *Foreløbig generel dansk holdning* fremsatte synspunkt, idet det fremgår, at man på nuværende tidspunkt – hvor den igangsatte høring ikke er endeligt afsluttet – ikke bør tage stilling til de væsentlige spørgsmål, som grønbogen giver anledning til. Dette dog alene under den forudsætning, at "høringen" ikke betragtes som afsluttet, allerede når Kommissionen har modtaget svarene på grønbogens spørgsmål om gældende ret.

DRF går således ud fra, at der bliver lejlighed til på et senere tidspunkt at forholde sig til disse væsentlige (overordnede) spørgsmål, uden at man risikerer at blive mødt med den indsigelse, at "nu er toget kørt".

Som et af de spørgsmål, DRF i den forbindelse har i tankerne, skal der allerede nu og her peges på den problemstilling, som ligger i, hvorvidt den hidtidige internationale retstilstand med case law gennem den europæiske menneskerettighedsdomstol på tværs af landegrænserne bør afløses af en centraliseret regelharmonisering i EU, hvor der således ændres på både normtilblivelsesmetoden og de institutionelle rammer, herunder kredsen af deltagerlande.

I tilfælde af en sådan ændring bør det også forudses evt. at inddrage også andre grundlæggende områder i straffeprocessen som forsæt og medvirken, hvor de danske regler efter gængs opfattelse er langt videregående end de fleste andre (EU-)landes.

Hvad besvarelsen af grønbogens konkrete spørgsmål angår, har DRF i det store og hele ingen bemærkninger til fremstillingen af de gældende regler. Vi finder dog, at der er anledning til på nogle enkelte punkter – udover det, der allerede er tilfældet visse steder i fremstillingen – kort at komme ind på, hvorledes reglerne i praksis fortolkes noget anderledes, end hovedreglen kunne lade formode, ligesom fremstillingen på atter andre enkelte punkter bør suppleres.

- 1) Under pkt. 3.2. *Udtalelse om skyldsspørgsmålet* påpeges det i besvarelsen vedrørende retsplejelovens § 1016 a, at bestemmelsen ikke udelukker, at politiet giver pressen faktiske oplysninger, f.eks. for at rense en person for urigtige rygter, men oplysningerne må ikke være ledsaget af en skyldbedømmelse.

DRF finder, det bør tilføjes, at udtalelser fra politi og anklagere faktisk forekommer ganske hyppigt, men yderst sjældent med det her angivne udgangspunkt. Endvidere bør det for sammenhængens skyld anføres, hvem der har påtalekompetencen i sager om overtrædelse af reglen, da dette kan forklare, hvorfor der rejses så få sigtelser/tiltaler på området.

- 2) Under pkt. 3.5.3. *Aktindsigt* anføres det om retsplejelovens § 729 a, stk. 3, at forsvareren ikke uden politiets samtykke må overlevere det modtagne materiale til sigtede eller andre, men politiet skal give samtykke, hvis det findes ubetænkeligt.

Efter det for DRF foreliggende meddeles der meget sjælden sådant samtykke, og medmindre ministeriet kan dokumentere, at det forholder sig anderledes, foreslås det hermed, at svaret suppleres med oplysningen om, at sådant samtykke praktisk taget aldrig meddeles.

- 3) Under pkt. 3.5.4. *Kontradiktion* anføres det om forsvarerens kontradiktionsret efter retsplejelovens § 748, stk. 3, at forsvareren er berettiget til at fremsætte bemærkninger og kort kan få disse tilført retsbogen.

DRF finder, at det her bør tilføjes, at endelig afgørelse om tilførsler til retsbogen, herunder disses formulering, tilkommer retsformanden.

- 4) Under pkt. 3.7. *Terrorisme* finder DRF det rettest at supplere oplysningerne med de særlige regler i udlændingeloven, der hjemler PET og FE ret til at pålægge Flygtningenævnet at meddele en asylansøger afslag, såfremt vedkommende mistænkes for at være terrorist eller have forbindelse med terrorisme, uden at vedkommende eller vedkommendes advokat meddeles den rette begrundelse for afslaget.

Til fuld forståelse af bestemmelsens rækkevidde bør det videre oplyses, at udlændingeloven indeholder en endelighedsbestemmelse for Flygtningenævnets afgørelser.

Med venlig hilsen

Bjørn Elmquist
Formand